

hænder, at et Motorkøretøj, som passerer en holdende Sporvogn, gør det paa en saadan Maade, at det medfører Fare for Mennesker paa Liv og Lemmer. At det helt kan hindres, er jeg ikke vis paa, men jeg vil meget henstille, at man overvaager, at de Bestemmelser, som findes i Loven, overholdes, og at de Bestemmelser, som findes i de stedlige Politivedtægter paa disse Omraader, ligeledes overholdes, thi skal der fra Lovgivningsmagtens og Myndighedernes Side ses med Velvillie paa en Udvikling af denne Form for Befordring, er det nødvendigt, at de, som har Ansvaret, optræder, som de skal.

Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Omtale af Lovforslagets Enkeltheder, da jeg betragter det som givet, at Lovforslaget vil blive behandlet i et Udvalg, der ventelig vil føre til det af den højtærede Minister forudsatte Resultat, at Lovforslaget bliver ophøjet til Lov i denne Samling. Der er dog et Par Enkeltheder, jeg gerne vilde berøre, f. Eks. denne, at dette Lovforslag ikke alene omfatter Kørsel med Motorkøretøjer, men ogsaa griber ind paa visse andre Omraader. F. Eks. er der i Lovforslaget indført en Bestemmelse om, at der skal være Lygtetvang ogsaa for andre Køretøjer. Jeg vil ikke i og for sig modsætte mig en saadan Bestemmelse, men at den i mange Tilfælde kan komme til at virke generende, er givet, i alt Fald vil den komme til at virke generende ude omkring i Landdistrikter ved Arbejdskørsel o. s. v. og i mange Tilfælde, som egentlig ikke kan nærmere skitseres i Loven, og dens Virkning kan derfor, som jeg sagde, blive uheldig. Jeg skal, som sagt, ikke modsætte mig denne Bestemmelse, men finder, at der kunde være Anledning for Udvalget til nærmere at drøfte dette Forhold.

Jeg har været opmærksom paa, at man i Folketinget har drøftet, hvorvidt det var heldigt vedvarende at opretholde den Afgift, som afkræves udenlandske Automobilejere ved Færdsel med deres Automobile her i Landet, og jeg mener at have forstaaet, at dér i det andet høje Ting var en vis Stemning for muligvis at stryge denne Afgift eller i alt Fald i nogen Grad at forandre den. Heller ikke dette Spørgsmaal skal jeg udtale min bestemte Opfattelse af, men jeg vil dog sige, at jeg betragter ikke den Afgift, som skal ydes af de udenlandske Automobilejere, som en Automobilskat, men jeg ser paa den paa samme Maade som paa den Afgift, der betales af de indenlandske Auto-

mobiler eller Motorkøretøjer: at der derigennem ydes et Bidrag til Vedligeholdelsen af de Veje, som Automobile og Motorkøretøjer i Almindelighed i saa høj Grad slider paa. Hvis det derfor fastholdes, at der skal svares en Afgift af de indenlandske Motorkøretøjer, finder jeg det ret naturligt, at man ogsaa opretholder Bestemmelsen om, at udenlandske Automobilejere, som vil benytte sig af deres Automobile her i Landet, yder samme Afgift.

Jeg skal paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget, og jeg gør det i det Haab, at vi skal kunne imødekomme den højtærede Ministers Ønske om at faa dette Lovforslag ophøjet til Lov i indeværende Samling.

Piper: Den højtærede Justitsminister udtalte, at det nu var femte Gang, denne Lov var til Revision, og det er jo ganske naturligt, at man, naar man lovgiver paa et saa ukendt Omraade, som dette var, da det første Lovforslag kom frem, stod uvis paa mange forskellige Omraader med Hensyn til de Bestemmelser, der skal træffes. Imidlertid har Automobilfærdselen udviklet sig gradvis i de forløbne Aar, hvilket har bevirket, at man nu ser noget anderledes paa denne Sag. Man skulde vel ogsaa snart være naaet saa vidt, at fremtidig Revision af Loven skulde kunne undgaas, og det vilde derfor være heldigt, om Loven kunde fremtræde i en saadan Form, at den kunde virke tilfredsstillende i en længere Aarrække.

Det er Forholdet mellem de motor-kørende og de andre vejfarende, som har givet Anledning til Frygt og Misfornøjelse. Tillige er der jo Hensynet til Vejene. Forholdene overfor de andre vejfarende har for saa vidt bedret sig i Aarenes Løb, som en stor Del af Landets Hestebestand nu har vænnet sig til at se Automobile, og Faren for at møde dem paa Vejene er derfor blevet betydeligt forringet. Derimod kommer den Fare ikke bort, som kan opstaa, naar Automobileister kører hensynsløst, og det er jo nærmest i Byerne og i de mere bebyggede Egne, at denne Fare bliver truende. Ude paa den frie Landevej ligger det ikke saaledes for, dér kan de andre vejfarende dog i Regelen se dem. Et brændende Punkt er imidlertid fremdeles Motorfærdselens Forhold til Vejene. Vi havde et meget godt Vejsystem her i Danmark, Vejene var blevet betydeligt forbedret, og alle de større Veje var gennemgaaende